

עלון הזית 2015

קיבוץ גזית, עלון מספר 1321, 20.02.2015

צילום: אילנה מלכין קפואנו

חברי גזית ובנים שנפטרו בחדש פברואר

03/02/2008	צבי אברהמי
03/02/2002	ברכה גבורי
22/02/2001	אורה הרשקוביץ
25/02/2005	רפאל מוגרבי

יהי זכרם ברוך

עלון גזית

עורכת: כרמית רזיאל מאיר
ס. עורכת: תמר דרייבלט (קמינצ'יק)
עיצוב גרפי: אילנה מלכין קפואנו
מייל: alon.k.gazit@gmail.com
ת.ד: 265

בין גשם לקרני שמש לעוד סופה,

בין פריחת השקדיות שמסתיימת לפריחת
התורמוסים שמתחילה,

בין השלוליות לנחל תבור שזורם במרץ,

עברנו את טו בשבט, אנחנו בעיצומו של שבוע
המשפחה (מה שהיה פעם יום האם, הפך ליום
המשפחה ועכשיו צמח לשבוע...) אוטוטו חגיגות
פורים ורגע אחרי לבישת התחפושות מגיע רגע
הסרת המסכות ואיתו מועד הבחירות...

בעלון החודש – פרידה מטינה אבני ז"ל, סיכומי
שנה מקיפים בקהילה, במשק בחינוך ובענף המזון.

בתרבות מסכמים את הפעילויות האחרונות,
מתקרבים לחג פורים ופותחים את אירועי שנת

ה - 65 לקיבוץ.

עוד בעלון החודש עמדות ומחשבות אישיות לקראת
הבחירות - מאמרים של אסתר וטלי בנושא.

באיחור של חודש מצורפת ברכה לחברי השכבה
הוותיקה שנכתבה לרגל מפגש ימי ההולדת
השנתי, וברכה ממשפחת לייטנר לרגל יום ההולדת
ה 90 של שמואל שחל החודש.

"מועדון מועשר" הוא פרוייקט חדש שיפתח בחודש
מרץ בגזית ביוזמה (ומימון) של המועצה, בעלון
הסבר על המועדון והפעילות בו והזמנה חמה
להתנסות בפעילות.

בטורים הקבועים: טיול החודש - בשל בעיה טכנית
יופיע בחודש הבא, הקיבוץ דרך עדשת המצלמה
של צבי הולצמן שהפך לשמחתי לטור קבוע. גם
דרך שורות אלו אני שולחת לתמר חיבוק גדול
והערכה לטור האישי שכתבה, ותודה גדולה לשילי
שלמרות הסופות וימי ההריון האחרונים גם החודש
הכינה ושלחה במועד את טור האוכל.

תודה לדודו קריספין על תמונות שנים של חורף
בגזית, חלקן מהשנים האחרונות וחלקן מתוך
שקופיות ותיקות.

קריאה נעימה ושבת שלום

אמא המשיכה לקבוצת גזית ושם הכירה את אבא שהיה "נשיא הרווקים". לאחר הרבה חיוכים הם עברו לבית משותף וב-1963 נערכה החתונה.

אמא, איזו כשרונית הייתה: למדת תפירה וידעת לתפור בגדים לפי התאמה לגוף, ידעת לצייר דגם לבגד לפי תמונה מחוברת של אופנה, ידעת לרקום ולצייר. אהבת מאוד לסרוג וכולנו לבשנו את הסוודרים והאפודות שהכנת, כמובן שבדוגמות מורכבות ומסובכות לעין וליד.

סבתא סיפרה לנו שהיא זוכרת את המפגש עם הקיבוץ, התורנויות, הגיוסים והילדים שאינם ישנים בבית ההורים אך הבינה שהבתים אכן מאוד קטנים ולא היו תנאים טובים לגידול ילדים בבית והיא עשתה כמו כולם, וגידלה שלושה ילדים: איתמר, הלל ואמא, אך כשהגענו, הנכדים, היא עברה חוויה מתקנת כשיכלה לראות אותנו ולהחזיק אותנו בכל שעות היום. בתקופות שבין הלידות סבתא עבדה בחינוך אך מקום העבודה הקבוע היה המתפרה, מכיוון שסבתי היתה תופרת מעולה.

רוב שנותיה סבתא עבדה במתפרה, תקופת מה עבדה במפעל לבובות "בובזית" ושוב חזרה למתפרה, בה עבדה עד גיל פנסיה ואפילו יותר.

דיאנה: טינה היתה נאמנה ומסורה לי, בכל זמן שנזקקתי לה היא היתה לצידי, גם בילדותי וגם בבגרותי, ישנה ליד המיטה שלי, צמודה אלי.

טינה, מצטערת שלא נתתי יותר מעצמי. אהבתי אותך תמיד ומאוד. איבדתי אחות ואמא, איבדתי חלק ממני.

אמא, זכינו לגדול בבית כה מקבל ואוהב, בית חם ופתוח, שהכל בו אפשרי. למדנו ממך ומאבא על מסירות, נאמנות, אהבה, צניעות, יושר, נדיבות ורוחב לב ויד. מקווים שאת יודעת שהיית כה אוהבה ומוערכת בלב כולנו ונזכור אותך כזו.

יהי זכרך ברוך.

לזכר טינה אבני

טינה, טינה, הלכת לעולמך.

נוחי בשלום שכנתי העדינה.

שכנתי שביתה עטור בפרחי הורד

כי היופי היה בנפשך.

גם אם רגליך חלשות, עיניך מלאות חום ואהבה.

כי ישנם ילדיך האוהבים לצידיך.

ובנפשך.

ולכל איש שלחץ את ידך

ספג מחומך ומהציפיות לטוב

לעתידיך.

טינה, טינה יקרה

נזכור אותך

בשקט, בחמלה,

ויקיריך ישמרו

על זיכרון היותך

כפי שהיית,

נשמה טובה,

נשמה טובה...

משכנתך, אורה לוטן

אמא, סבתא יקרה ואהובה שלנו

אמא יקרה,

עברו שמונה חודשים

ושוב אנו מתאספים כאן.

את, שכאבת את הפרידה

מאבא, לא חיכית הרבה

וכבר הצטרפת אליו.

סבתא אהובה,

תמיד אספת את כולנו

יחד אבל ההתכנסות

היתה סביב שולחן אוכל

מלא כל טוב. ידעת להכין

הכל: בשרים, חמין, תפוחי אדמה, קנולוני עם תירס, האמפנדות המפורסמות שלך, קנישס, טורטיצה דה פאפס, ניוקיס והרבה מתוקים: רולדות עם דולסה דה לצ'ה, פחזניות מכוסות באבקת סוכר, עוגות גבינה, קניינס...

השולחן תמיד הכיל יותר אוכל מהסועדים היושבים סביבו, רק שלא יחסר, חס וחלילה.

אמא נולדה ב-10.1.1933 בבואנוס איירס שבארגנטינה. ההורים שלה היו עולים חדשים מפולין והתעניינו איזה שם אפשר לתת בספרדית ובחרו באגוסטינה. אמא היא הבכורה במשפחה ובעקבותיה נולדו גם בטי ודיאנה.

מגיל שלוש-עשרה היא התחילה לעבוד בגלל המצב הכלכלי הקשה בבית, בתחילה היא עבדה כתופרת במפעל לתיקים ובגיל שש-עשרה החלה למכור בדים ולאחר מכן עברה למכור תיקים בחנות יוקרה. כשאמא היתה בת עשרים ושתיים אמה חלתה ונפטרה ואמא לקחה את מקומה בבית וגידלה את אחיותיה והמשיכה להיות מקור הפרנסה בבית.

דיאנה: נולדתי ביום ההולדת של טינה, היא ציפתה לאח אך שוב נולדה אחות. טינה גידלה אותי ודאגה לי, אהבתי להיות איתה, הייתי הולכת איתה לחברות שלה, היא היתה עוזרת לי בלימודים, כותבת איתי ובשבילי חיבורים ומציירת עבורי. היא ידעה לצייר יפה! היא היתה מעתיקה בצורה מדויקת. כשאמא שלנו נפטרה, עול הבית נפל עליה, טינה ניהלה את משק הבית, היה לי מובן שהיא שם בשבילי. כשחזרתי מבית הספר היא חיכתה לי בבית עם ארוחה חמה. באחד מימי הגשם שכחתי לקחת מטריה וראיתי אותה ביציאה מתחנת הרכבת התחתית מחכה לי עם מטריה עבורי.

סבתא היתה פעילה בתנועת "מכבי" שהיתה קרובה לביתה. היא ציירה והכינה כרזות. היו לה הרבה חברים טובים, תמיד אהבו אותה, אך החלום שלה היה לעלות לארץ ישראל. לאחר שסבתא עברה לתנועת "השומר הצעיר", היא עלתה לישראל עם חברותיה, כדי להצטרף לצבא, לנח"ל. לאחר שנה וחצי של שירות, סבתא חזרה לבואנוס איירס מכיוון שהבטיחה לאחיותיה שתחזור.

דיאנה: כשטינה עלתה לארץ ישראל היה לי משבר גדול, בכיתי המון וכעסתי. הרגשתי שוב יתומה. עברו מספר שנים עד שהבנתי שהיא היתה צריכה לעשות זאת, סוף סוף היא עשתה משהו עבורה, בשבילה.

בסוף שנת 1961 אמא עלתה לישראל. היא הגיעה לקבוצת רבדים, שם היתה חברתה מהצבא, ויחד הן עברו לעין השופט.

צוות מיומן. לקראת סוף השנה אנו נאלצים להתמודד עם מספר שינויים בענף המתבצעים במקביל. הצוותים שמרו השנה בתחומים השונים על שירות בסטנדרטים המקובלים גזית, כשטובת החבר תמיד בראש. זוהי בדיוק הסיבה שבהיבט התקציבי עברנו בענף זה עוד שנה של עלייה בהוצאות הליבה - בית סיעודי, טיפול ביתי, ביטוח בריאות החדש והוצאות בגין ייעוץ (פסיכולוגיה ופסיכיאטריה). השנה התמקדו צוותי בריאות ורווחה גם במימוש זכויות הביטוח וזכויות החבר במדינה. מיקוד זה הוא מיקוד שחשוב שילווה אותנו שנה הבאה ודורש שיתוף פעולה של החברים.

לקראת השנה הבאה לא בוצעו שינויים תקציביים משמעותיים בתחום זה, אולם ננסה לבצע מספר מהלכים של התייעלות פנימית (הכוונה איננה לצמצום בכוח אדם, אלא לבחינת הוצאות תקציביות לעומק) על מנת להקטין עלויות בענפים השונים.

2. חינוך - הגיל הרך - בהצגת התקציב בשנה שעברה הייתה אצלי הציפייה כי בגיל הרך נצליח להיכנס למסלול של ניהול תקציב הגנים באופן מאוזן. לצערי מסיבות שונות - ההצלחה בנושא זה השנה הייתה חלקית. החשיבות הראשונה מבחינתנו היא אחזקת מערכת איכותית ושמירה על הערך המוסף שהיא נותנת לנו ולנלקטים, ולשם כך נדרשות השקעות כלכליות ופיזיות. בנוסף, לצערנו החלה השנה החדשה עם מיעוט ילדים בכל המערכות. הפתרון לסוגיה הזו הוא כמובן קליטת זוגות צעירים ואנו עושים ככל יכולתנו כדי לעשות זאת במסגרת ההסדרים הקיימים. לשמחתנו יש לא מעט פניות של בנים לבוא לגור בגזית ואנו משתדלים לתת להן מענה.

החינוך החברתי בגזית ממשיך להיות החינוך המשלים לבתי הספר וכמידי שנה אנו מתלבטים בלא מעט סוגיות הקשורות לחינוך זה - התכנים, שעות הפעילות, והמחירים הם הסוגיות הבערות ביותר. בשנה שעברה רצינו לנהל דיון אסטרטגי בסוגיה זו. כולי תקווה כי השנה נצליח לנהל תהליך אסטרטגי בתחום החינוך החברתי שיציב חזון מעודכן לחינוך הקיבוצי שלנו.

גם בחינוך נפרדנו השנה מדבי.ע. שעברה ללמד באחוזת ברק וקלטנו מנהלת חדשה מתוצרת בית - אגי לובנפלד (בת זוגתו של אלון) שמזה מספר חודשים כבר שוחה במערכת שלנו. ברצוני לאחל לאגי בהצלחה. מדובר בתפקיד לא קל, אבל מלא אתגרים והתמודדויות.

3. חדר אוכל - במהלך השנה נפרדנו מאיתן.א. וקלטנו את טוביה כמנהל חדר האוכל. ככוונת טוביה להמשיך ולהרחיב את הפעילות בחדר האוכל, ובהתמודדות עם האתגרים של הקהל ושל הרגולציה לקראת השנה הבאה. בתחילת 2014 הרחבנו את הסבסוד לחד"א ואת הפעילות שלו. התוצאה, בשילוב מאמצים ומיקוד של הצוות היא שראינו יותר סועדים מגיעים ונהנים ממזון. מטרות לשנה הבאה רבות - בחינת מחירים ועלויות, המשך טיפול בבערי תשתיות הקיימים בחד"א, בחינת אפשרות לרישיון עסק להרחבת השירות של חדר האוכל, בחינה מחדש של ארוחות הבוקר ועלותן מול תועלתן.

4. מכבסה - משום שהענף סיים כבר מספר שנים בגרעון משמעותי התמקדנו השנה ביצירת שינויים על מנת להתאימו לשוק התחרותי והמחירים הקיימים בו. עמוס גורן הסכים לקחת על עצמו את הטיפול בענף והוביל במהלך השנה לביצוע מהלכים מרכזיים שאמורים להשאיר את הענף לקראת 2015

נדמה שרק נכנסתי לתפקיד וכבר עברה לה עוד שנה ואני מוצא עצמי מסכם שנה עמוסה ומלאה מטרות ועשייה.

בתחילת השנה בהצגת התקציב הצגתי את השקף הראשון שהוא כמצפן לתפקידי:

מטרת מרכזית - שמירה וטיפול הקהילה בגזית בתהליך של שינוי:

1. ערבות הדדית, וסולידריות חברתית.
2. צמיחה אישית של חברים - חופש ואחריות.

מטרות מנהל והנהלת קהילה:

1. הגדלת תחושת השייכות של החברים לקהילה.
 2. שיפור תקשורת הנהלת קהילה - קהילה.
 3. שיפור מיומנויות ניהול מנהלים ושמירה על מאזן תקציבי.
 4. טיפוח קשרי חוץ - תנועה ומועצה.
 5. שותפות בהובלת תהליכי השינוי בגזית.
- חרף הקושי להציב מטרות ויעדים בניהול של קהילה, ניסיון בהנהלת הקהילה לגזור מכל סעיף מטרות ויעדים. המשימות המרכזיות בהן התמקדנו היו:

מיומנויות ניהול - במטרה לשפר יכולות הניהול של המנהלים בקהילה:

1. שגרות ניהול שלי עם מנהלים והקמת פורום מנהלים.
2. הכשרות אישיות - מנהל והנהלת קהילה.
3. טיפול במבנה ארגוני ענף בינוי ותשתיות.

נהלי העבודה - במטרה להקל את עבודת בעלי התפקידים ולשפר את השירות לחברים:

1. חידוש סל בריאות.
2. בניית סל חינוך.
3. תקנון בית סיעודי.
4. נוהל עבודה למינהלת הדיור.
5. נוהל יזמויות.
6. הסדרת נהלי עבודה ושירות בברכה מועדון, חד"א, אולמון ועוד...

ניהול תקציבים:

1. מעקב שוטף לתקציבי ענפים וקהילה.
2. ניצול יעיל יותר של תקציבי מועצה.
3. פדיון קרנות השתלמות.

תקשורת פנימית:

1. פגישות במועדון ותיקים.
2. הרחבת פגישות עם תושבי צמ"ד וחיפוש פתרונות לשילובם הן במקומות שניתן במוסדות והן כצרכני שירות בקיבוץ (חד"א, רכב, מכבסה וכיו"ב...)
3. זמינות מקסימלית לחבר.
4. המשך טיפוח מנהיגות פנימית.

ובמקביל קידום תהליך השינוי באורחות החיים.

בחלק מהמשימות הצלחנו ובאחרות פחות, כאשר תמיד אנו מנסים לעשות את הדברים בסדר העדיפות הנכון, באופן הטוב ביותר ובמטרה להשיג את התוצאות המוצלחות ביותר. (למשל ודחינו במהלך השנה את הטיפול במשובים בגזית, או את הקידום של הקוד האתי לטובת קידום נהלים, טיפול במבנה ארגוני ועוד...)

בנוסף הובילו מנהלי הענפים השונים תהליכים בתחומים תחת אחריותם בקהילה:

1. **בריאות ורווחה** - בשנה האחרונה זכינו לשנה יציבה עם

11. חיזוק הקשר הקהילתי – לקראת השנה הבאה אנו ממשיכים לחפש אחר מקומות אפשריים לחיזוק הקשר הקהילתי.

תחום זה לא היה במרכז העיסוק אולם גם השנה פעלנו בתחום:

- בחינוך הופעל השנה פיילוט "מאם לאם" אשר בהצלחה מחבר נשים יולדות.

- החל מהשנה נפתח חדר הכושר לרווחת החברים ומספר המנויים עבר את 40 המנויים.

- נעשו פעולות על מנת להגביר את השיח עם השכבות השונות ע"י ישיבות משותפות שבוצעו עם חברי צמיחה דמוגרפית ומועדון ותיקים.

- לקראת סוף השנה אנו נהנים מהרחבת הפעילות של "יחד חדש" אשר מייצרים בקיבוץ פעילות מעניינת במגוון תחומים.

לקראת השנה הבאה ישבנו בהנהלת הקהילה על מנת לבחון את המטרות. נדמה כי המטרות המרכזיות לא השתנו ונדרש לגזור מהן מחדש משימות שימשיכו להצעיד אותנו קדימה.

עיקר המשימות כפי שאני רואה אותן:

1. נהלים – גם בשנה הבאה נמשיך לטפל בנהלים. הפעם נתמקד בנהלים רוחביים שמטרתם להסדיר שיטות וממשקי עבודה בגזית. כך למשך נתמקד בנהלי רכש בין הענפים, נהלים הקשורים למש"א, לרכש חיצוני ואם נוכל נגיע גם לנהלים פנימיים בענפים. מטרת הנהלים היא לשמש כלי עבודה לקבלת החלטות בענפים.

2. שיפור מיומנויות ניהול מנהלים והתייעלות שבמרכזם שני ענפי הליבה

בריאות ורווחה – בראש ובראשונה זוהי שנת קליטה לחלק נרחב מהצוות ולכן נדרש אורך רוח לתהליך הלמידה. עם זאת יש מספר דגשים שעלינו לטפל בהם –

לאור הרפורמה הצפויה ב – 2016 בתחום הבתים הסיעודיים בכוונתנו לבצע השנה בחינה מחודשת של הטיפול הקיים בבית הסיעודי – יתרונות וחסרונות וכיצד יש להיערך לעתיד.

ברצוננו לקדם את השדרוג של הפעילות של בית היוצר למועדון מועשר במטרה שהבית ייתן שירות מקיף לפנסיונרים בכל הגילאים.

המשך בחינת הוצאות תקציביות וניצול עזרת מדינה היכן שניתן.

חינוך – בשנה שעברה התחלנו לשאול את השאלות בנושא ויש להמשיך ולחפש תשובות ופתרונות לאופן בו אנו רוצים לראות את החינוך הקיבוצי מהגיל הרך ועד לסיום י"ב. השנה יינתן הדגש על החינוך החברתי. במקביל עלינו לתת את הדעת למספר הילדים בגיל הרך ולקבל החלטות באשר לאופן תחזוקת המערכת בעלויות נמוכות יותר מהקיימות היו (ושהוצגו בשיחת הקיבוץ האחרונה).

שיפורים בתחום החצר:

1. תחילת הפרדת מערכות מים פנימיות בבתיים בתכנית רב שנתית.

2. בחינת אפשרות לשדרוג מגרשי הספורט בגזית.

3. קידום פתרון קבע לבית היוצר.

4. בחינת השקעה אפשרית במזגני חדר האוכל (לאור עלויות החשמל והאחזקה של המערכות הישנות).

5. ביצוע חניות על פי תכנון 2014.

6. תכנון שכונת "שקדים" הסמוכה לשכונה הנבנית עבור צמיחה

בעמדת פתיחה טובה לשמירה עליו (בגרעון מינימאלי). אנו מודעים לעובדה כי יש לא מעט תלונות על השירות בענף ומנסים לפעול על מנת לשפר את השירות שלו. השנה הבאה תשלב שיפור שירות במקביל למציאת עוד לקוח או שניים אשר יהיו משמעותיים ויאפשרו לענף להיות מאוזן.

5. רכב – ענף הרכב נכנס השנה כענף בניהול הקהילה. מדובר בענף שלא פשוט לניהול ואשר אדי מוביל בתמיכתו של רפי המטפל בכל רכבי הקיבוץ. עם המעבר של הענף התחלנו להפעיל את וועדת רכב לבחינת התקציב, רכישות רכבים וכמות הרכבים בענף. לקראת השנה הבאה, ובהתאם לתוצאות הענף, עודכן מחיר הקילומטר. חרף הקושי בטיפול בנושא השירות ננסה בשנה הקרובה לתת שוב דגש על איכות השירות לחבר בעת שימוש ברכב לשיפור החוויה.

6. ענף הבינוי והתשתיות – לאחר האיחוד הענף מתפקד במתכונתו החדשה. המשובים עד כה טובים. לקראת השנה הבאה יינתן בענף דגש לשיפור איכות השירות ולניהול התקציבים וחויבים. כמו כן מבחינה תקציבית תיכנס שנה הבאה החשמליה לניהול הענף ולאחריות הקהילה. ברצוני לאודות לסיוון, צביקה, אסף, שירלי נמי ושאר החברים בענף שעושים מאמצים רבים להצלחת המהלך. הענף ממשיך לטפל בתחזוקה, בנייה חדשה ושירות למשק ולחבר גם באופן פרטי.

7. בניות/שינויים – השנה המשיך הקיבוץ בביצוע שיפורים להלן עיקרן:

א. החלפת גגות אסבסט בבתי הקבע.

ב. טיפול במתקני משחקים במסגרת תכנית רב שלבית.

ג. תכנון שדרוג לבית היוצר – שאנו מקווים לסיים השנה הקרובה.

ד. ריהוט חוץ המועדון והוספת גן משחקים.

ה. שיפוץ בית החינוך.

ו. מתיחות פנים לגג הכל בו, למספרה, המטבח, וחדר האירוח.

8. התפרנסויות עצמאיות – לא מעט השקענו מאמץ על מנת להביא נוהל יזמויות (התפרנסויות עצמאיות) מעודכן לאישור הקיבוץ שמטרתו להסדיר העבודה עם היזמויות שבקהילה. המהלך לקראת הבשלה. בגזית מספר קטן יחסית של התפרנסויות עצמאיות, אשר בגלל המרחק הפיזי הגדול של הקיבוץ רובן נותנות בעיקר שירות פנימי. מטרת הנוהל היא מצד אחד להכין את התשתית ליזמויות נוספות להתפתח בגזית, ומצד שני לאפשר לנו כלים ניהוליים טובים יותר בניהול היזמויות.

9. וועדת בנים – עיקר התמיכות שמציב קיבוץ גזית לבניו – • תקציב לריהוט למסיימי י"ב + חדרון חינוך + תקציב מהקיבוץ בזמן השירות הצבאי.

• סבסוד מזון, רכב ומכבסה לכל בן עד גיל 35.

• מענק ללימודי בניו בהתאם להסדר הסל – סה"כ 30,000 לבן למשך 3 שנים. גם ילדים שאינם לומדים ומגיעים לגיל 28 מקבלים מענק דומה בגין הוריהם (סה"כ תקציב זה מסתכם בכ – 850,000 ₪ בשנה).

• תמיכה כספית בחתונות.

10. מספרה וקוסמטיקה – ממשיכים לספק שירות בגזית למגוון הלקוחות הפנימיים. השנה עברה המספרה עדכון מחירים ומתיחת פנים (צביעה ושיפוץ קל).

דמוגרפית.

7. בחינת אפשרות לשדרוג מבנה המכבסה.

8. המשך החלפת גגות אסבסט.

9. סיום שיפוץ הבריכה.

חיזוק הקשר הקהילתי – לקראת השנה הבאה אנו ממשיכים

לחפש אחר מקומות אפשריים לחיזוק הקשר הקהילתי.

• לקראת סוף השנה אנו נהנים מהרחבת הפעילות של "יחד

חדש" אשר מייצרים בקיבוץ פעילות מעניינת במגוון תחומים.

• ועדת תרבות פועלת לקידום חג 65 לגזית.

• בכוונתנו לחפש עוד דברים דומים המשרתים את חיי הקהילה

ומחזקים אותה ונשמח לשמוע רעיונות ויזמויות של חברים

בתחום.

שותפות בתהליך השינוי באורחות החיים.

בברכה,

מנהל הקהילה והנהלת הקהילה

סיכום שנה במשק

איציק מסרי

חברים שלום

כמו בכל תחילת שנת עבודה כולנו עסוקים בסיכומים של מה שהיה (2014) ובעיקר בתחזיות ובתכניות למה שיהיה. למרות שכל מי שעוסק בחקלאות יודע שניסיון לחזות את הנוול דומה לפעמים למשחקי הימורים, אנו משקיעים הרבה מאד עבודה ומחשבה במטרה לצמצם ככל האפשר את הפערים בין התכנית התקציבית לבין הביצוע בפועל.

סיכומים תמחיריים לשנת 2014 יובאו לאישור במהלך חודש מרץ אז ניגע בכל הענפים ובינתיים אתיחס בעיקר לענפים בהם היו בשנה האחרונה או מתוכננים לשנה הבאה אירועים משמעותיים.

הפרוייקט המרכזי במשק לשנה הקרובה הוא הקמת הרפת החדשה (רפת נופים) והעברת מלוא הפעילות ממשמר העמק לגזית עד סוף השנה.

לאחר שקיימנו מכרז לבחירת המתכנן ואישרנו את תכניות הרפת, הוגשו תכניות אלה לאישור היתרי הבנייה. כצפוי כמו בכל פרוייקט בנייה אצלנו ובוודאי שבפרוייקט כה מורכב, תהליך אישורי הבנייה הוא ארוך ודורש עצבים חזקים במיוחד אצל כה מי שמטפל בנושא מול רשויות התכנון.

בשטח, בוצעו עבודות פינוי שנדרשות לצורך ההקמה כגון "הזזת" מבני הבקר ופירוק מבנה הלול. עבודות העפר והתשתיות לבניית הסככות החדשות כמעט הושלמו, ובקרוב נחל בהקמת המכון והסככות הראשונות שחלקן נסמך על היתרים קודמים.

בחירת סוג וספק מכון החליבה היתה אחת ההחלטות החשובות ביותר במיוחד בהתחשב בכך שהמכון צריך להיות כזה שיענה על צרכי הגידול העתידיים של הרפת ואף יאפשר קליטת רפת קיבוצית נוספת.

המשך סיכום שנה במשק

לאחר דיונים רבים ולאחר שהגורמים המקצועיים ראו כמעט כל מכון שנבנה בשנים האחרונות בארץ (וגם קצת מאלה שנבנו בחו"ל) הוחלט להתקשר ונחתם הסכם עם אפימילק (צ.ח.מ. אפיקים לשעבר) לאספקת ציוד מכון החליבה. מימון חלק גזית בפרוייקט נדון וסוכם בפורום שנקבע לשם כך וימומן רובו כולו בהלוואה לזמן ארוך שנלקחה מבנה"פ.

נושא משמעותי נוסף עליו ניתן להגיד שהסתיים (לפחות בינתיים) הוא **נושא רכש החשמל** והחל מהשנה אנו מתחילים לקצור חלק מפירותיו.

כפי שהוצג במפגש הפתוח לחברים נחתם הסכם עם חברת גלובל פאואר להקמת מתקן ייצור מקומי המופעל על גז טבעי ואספקת החשמל שייצור במתקן לחברת "גזית חשמל" שהיא הגוף המורשה לספק חשמל ביישוב (הקיבוץ והמפעלים).

בינתיים ועד שיוקם המתקן המקומי (צפי לכ 3 שנים) נרכש חשמל מייצרנים פרטיים (באמצעות מערכת ההולכה הקיימת של חברת חשמל ומערכת החלוקה של גזית חשמל) ולשם כך נחתמו ההסכמים לרכישת חשמל מ"דוראד", הסכם שכבר מיושם בפועל החל מינואר ומבוסס על רכישת עודפים בכושר הייצור שלהם, והסכם נוסף עם משקי הקיבוצים לרכישת חשמל מ"דליה אנרגיה". היעד להתחלת אספקה מדליה אנרגיה הוא 8/2015 לאחר הפעלת והרצת התחנה החדשה וממנה נרכש את החשמל עד שהמתקן המקומי בגזית יוקם ע"י גלובל פאואר כאמור לעיל.

הזכרתי את הקושי לתכנן **בענפי החקלאות ובעיקר בענפי הצומח**, ולאחר שבשנה שעברה "נפלה" עלינו שנת בצורת שהצריכה שינוי של כמעט כל תכנית הגידולים, הגיע כבר בתחילת ינואר מזג האוויר חורפי שלא ממש הטיב איתנו. מעבר לפגיעות קרה בחלק מגידולי השדה, גרם הברד הכבד לפגיעות בפרדס ובעיקר ב"אור", מה שיפגע ללא ספק באחוזי היצוא ובמחירי המכירה.

שנת השמיטה מחייבת אותנו לקחת פסק זמן בתכנית הנטיעות והגדלת שטחי המטעים על חשבון שטחי הגד"ש. ובכל זאת מוצע בתוכנית ההשקעות להתחיל מהלך להגדלת שטח מטעי השקדים ב 600 דונם בשני טקטים שווים (2016 – 2017), זאת בכפוף לאישור פרטני ולאחר בחינה כלכלית מדוקדקת יותר.

כפי שפורסם כבר בעיתונות הקיבוצית ניתן פס"ד בבית משפט השלום בת"א שענה על רוב תביעותינו כנגד סלטי שמיר וזאת לאחר יותר כחמש שנים של הליכים משפטיים.

לצערנו השמחה הייתה מוקדמת מידי והשבוע התברר כי סלטי שמיר מבקשים לערער על הפס"ד ואנו נצטרך להמתין לתוצאות הערעור.

ענף הצאן מציג תוצאות מקצועיות מצויינות ונמצא בצמרת טבלת הייצרנים בארץ. לצערנו במישור הכלכלי אנחנו לא מצליחים ליישר קו עם הצד המקצועי וזאת בעיקר בגלל מגבלת מכסת החלב שגורמת לנו לקבל מחיר מופחת (כתוצאה קנסות על חלב חריג) על יותר מ 50% מכמות החלב המיוצרת.

מכסת החלב של גזית נמוכה משמעותית ביחס לכל שאר הייצרניים הקיבוציים ונובעת מאי עמדה רצופה בביצוע המכסה בשנים עברו. לאור הערכות שמכסת החלב הארצית לא תגדל בשנים הקרובות ולאור מדיניות מועצת החלב שלא להוסיף מכסה לייצרנים ככל שאין תוספת ארצית, אנו בוחנים את האפשרויות המשפטיות הקיימות כנגד מדיניות זו של מועצת

המשך הנהלת הקיבוץ

והשימושים. דובר בהנהלה על צורך לפעול להתייעלות בחלק מהענפים המרכזיים וזאת על מנת שנוכל להמשיך ולקיים את רמת החיים ואיכות החיים הקיימים. עמרי התייחס לפעולות שנעשות בשיתוף עם רכזי הענפים והפעילויות על מנת לשמור על שרות טוב ויעיל. הנהלת הקיבוץ אישרה את התכנית הוצגה בשיחת הקיבוץ ואושרה בקלפי.

2. המשך בנייה לחברים לאחר שכונת השיטה.

בשנה אחרונה פעלנו להחזיר לקיבוץ את 19 המגרשים שלצד 23 המגרשים של הצמיחה דמוגרפית. המטרה הייתה לקבל חזרה מהמנהל מגרשים לבניה עבור חברי הקיבוץ וקליטה חדשה – לפי הצורך. כפי שפרסמנו בעבר – ניתן אישור מרשות מקרקעי ישראל לבקשתנו.

ב 19 מגרשים אלה בצע הקיבוץ חלק מהתשתיות, אך כדי לבנות לחברי קיבוץ יש צורך לעשות התאמות תכנוניות בעלות מסוימת נוספת. כדי להתחיל בעבודות התכנון של השכונה (בכפוף לאישור תכנית 2020) ביקש עמרי את אישור הנהלת הקיבוץ לתכנון בנייה בשטח המדובר.

בדיון הודגש כי למעשה קיימות לוועדת תכנון שתי חלופות לבנייה שיש להחליט ביניהן:

- בנייה בשכונת 19 המגרשים.

- "פינוי בינוי" באזור הרכבות. המשמעות- הריסת בתי רכבות ובנית שכונה במקומם. הודגש כי וועדת תכנון קיימה דיונים בנושא ויש הגורסים כי יש לבצע פינוי בינוי, אולם להבנת עמרי את צרכי המגורים בקיבוץ – "פינוי בינוי" בעיתוי הזה ייצור חוסר חמור יותר בבתיים להשכרה לבנים שלנו המעוניינים לבוא לגור פה.

בהנהלת הקיבוץ צוין כי באזור ה 19 מתפתחת שכונת מגורים גדולה של אנשי הצמיחה הדמוגרפית וחברי קיבוץ דבר היוצר תחושה של צמיחה ופיתוח.

כמו כן צוין כי הקיבוץ השקיע כספים רבים ב 19 המגרשים מתוך כוונה שאכן האזור יפותח ויבונה.

ההנהלה מסכימה כי במצב הנוכחי לא סביר לבצע "פינוי בינוי" אלא להשתמש בדיוור הקיים לשיכון עבור בנים ומשפחותיהם בעיקר. לכן יש לפעול לבנייה בשכונת הסמוכה לצמיחה הדמוגרפית. עם זאת, ניתן יהיה - בהתאם למצב הדמוגרפי וצרכי הקיבוץ - לשקול בעתיד אפשרות ל"פינוי בינוי".

3. בחירת יו"ר חדש להנהלת הקיבוץ

הוצגה הצעת ועדת מינויים לבחור בנעה דוד לתפקיד יושבת ראש הנהלת הקיבוץ. נעה חברת הנהלת הקיבוץ קבלה מחברי ההנהלה דברי הערכה ותמיכה. צוין בגאווה שנעה היא חברה ובת הקיבוץ בעלת תכונות אישיות מתאימות לתפקיד. נאמר שנעה מכירה את הקיבוץ וחבריו, מכירה היטב את החברים הוותיקים מייסדי המקום ואת הממשיכים ותדע להוביל תוך ראייה רחבה ושמירה על טובת הקיבוץ וחבריו. צוינה חשיבותה של הנהלת הקיבוץ כגוף של שותפים משמעותיים לבצוע התפקיד. נאמר שלאחר שנעה תבחר לתפקיד תעבור הכשרה בנושאים הנדרשים ליו"ר הקיבוץ כידע והכנה למילוי התפקיד. הנושא הובא לשיחת הקיבוץ והצבעה בקלפי ונעה נבחרה לתפקיד. בהצלחה!

שבת שלום

החלב. בשנה האחרונה היו ניסיונות של משרד האוצר לביטול משטר המכסות והתכנון בענף הצאן ונכון להיום הנושא נדחה עד סוף 2015, אז יעלה לדיון מחודש.

לפחות מבחינתנו ייתכן שאם אכן כך יהיה, לא יהיה עוד צורך בהתכתשויות עם מועצת החלב, גם אם ברמת המקור אנו חושבים כי נכון יותר לעבוד בענף מתוכנן, (בוודאי באם יש חשש מזליגת המדיניות לענף חלב הבקר).

ובכל זאת ראוי להזכיר כי הענף אינו מייצר רק חלב ולפחות **בתחום הבשר** התמונה קצת יותר טובה והיא שלמרות הכל מסייעת לענף להציג רווח בשורה התחתונה.

נקודה נוספת הראויה לציון היא צוות העובדים המבוסס ברובו הגדול על כוחות מקומיים שיוצרים סביבה עבודה מעניינת ואתגרית בתקווה לעתיד טוב יותר בענף החלב.

לאחר שהתקבלה החלטה **בדירקטוריון פלזית 2001** על הרחבת המפעל אנו פועלים להסדיר את תחום המקרקעין כך שיאפשר את ביצוע עסקת הקצאת הקרקע הנדרשת (היוון זכויות) מרשות מקרקעי ישראל (רמ"י) בלו"ז צפוף ויאפשר לסיים את כל תהליכי ההקמה בהמשך הדרך.

נכון להיום נראה כי הוסרו מספר מכשולים תכנוניים שאיימו לתקוע את המהלכים למספר שנים (ואולי כתוצאה מכך לגניזת הפרוייקט כולו...) ותקוותנו כי ניתן יהיה לסיים את העיסקה תוך מס' חודשים ספורים.

בהזדמנות זו ברצוני לדווח על מס' שינויים פרסונליים:

מיכאל סלע סיים את אחריותו על תפעול תחנת הדלק, תחום שהועבר לאחריות ענף המוסך. בימים אלה עוסק מיכאל בהעברת התפקיד לאנשי המוסך. הרבה תודות למיכאל (שיהיה מעתה פנסינר במשרה מלאה...) על האחריות והמקצועיות שגילה בתפקידו ונאחל לו עוד הרבה שנות בריאות והנאה..

שינוי נוסף הוא חזרתו של **עמוס גורן** להנהלת חשבונות כאחראי על התמחיר (ללא קשר למשימות אחרות שבתחום אחריותו). עמוס יחליף את שחר בתחום התמחיר ויאפשר לשחר להתמקד יותר בניהול הכספים והגזברות.

הנהלת קיבוץ

רבקה וילנד

הנהלת הקיבוץ מס' 2 23/01/2015

השתתפו: נעה דוד, עמוס גורן, עמרי סאאל, סיטו ספרן, אסתר לבנון מורדוך, איתי סורוקה, רבקה וילנד.

חסרו: ניר גלנט, ראול קולונדר, יהודה בן חיים, דבי עצמון, איציק מסרי.

סדר היום:

1. תקציב הקהילה לשנת 2015.

2. בחירת יו"ר הנהלת הקיבוץ.

3. תכנית המשך בנייה לחברים לאחר שכונת השיטה.

סיכום:

1. תקציב הקהילה לשנת 2015

עמרי הציג את המטרות של הקהילה ואת תכנית המקורות

חינוך חברתי בגזית – לאן?

בחודשיים האחרונים מערכת החינוך התמקדה במספר נושאים ארגוניים ואסטרטגיים –

בניית תקציב לכל המערכת לשנת 2015; בדיקת התקנים והעלויות בגיל הרך לשנת הלימודים הבאה; השגת אישורי בטיחות, חשמל וכבאות למבני חינוך (חלקם עדיין בתהליך) אותם דורשים מאתנו גופים ציבוריים שונים; תכנון תהליך מיפויים של החינוך הקהילתי-חברתי ועבודת הנערים. על שני הנושאים האחרונים ארחיב בהמשך.

בשעה טובה הסתיים השיפוץ בבנין החינוך, שכלל הוספת משרד וחדר ישיבות בתוך המבנה הקיים, דבר אשר יקנה סביבת עבודה טובה יותר לכלל הצוות. תודה לכל המעורבים בתכנון ובביצוע, ותודה מיוחדת למאורי גולדווסר ולמיכאל טובול על העבודה היפה וההקפדה על הפרטים הקטנים.

בשבועות האחרונים קלטנו עובדת חדשה למערכת, ארבל נחמד, בת קיבוץ אשדות יעקוב איחוד. ארבל עובדת בחברת הילדים ובחברת הנעורים בתור מדריכה. היא חדורת מוטיבציה, וכבר התחילה להכיר את הילדים והנערים באופן אישי. אנו מאחלים לה בהצלחה בתפקיד החדש.

סיכום פגישה ראשונית עם בני הנוער בנושא עבודתם בענפים –

מאז תחילת עבודתי במערכת החינוך בגזית (אוגוסט, 2014), עלה מספר פעמים הצורך לבחינה מחודשת של עבודת הנערים בענפים השונים – גם במסגרת שעות המחויבות לקהילה, וגם בעבודה בשכר. בישיבת מנהלת החינוך האחרונה התקיים דיון על המטרות והמשמעות של שילובם של הצעירים והצעירות בעבודה בענפי הקיבוץ, ועל אופן קליטתם הראוי בעבודה. אין ספק, שלנושא זה משמעות חינוכית וחברתית רבות, אשר ישפיעו בהמשך על תחושת שייכותם של הצעירים לקיבוץ. מפני שהנושא הזה נוגע בראש ובראשונה בבני הנוער, בתחילת החודש ערכתי פגישה עם הצעירים משכבות ח'–י"ב, במטרה לשמוע מהם על חוויותיהם בעבודה בענפים השונים, ודעתם לגבי החשיבות של ערך העבודה, וערך התרומה לקהילה.

עיקר הדברים שנאמרו הם אלה:

- ברוב הענפים החוויות של הנערים טובות מאוד: האווירה טובה, מרגישים שסומכים עליהם ומעריכים אותם, מקבלים יחס טוב ממנהלי הענפים ועובדים אחרים. לדבריהם, גם במקומות שחוו חוויות לא טובות, לאחרונה יש שיפור משמעותי.

- העבודה מגבירה את תחושת האחריות שלהם, היא חוויה מעצימה. המשכורת היא נוחה, אך בענפים בהם עובדים הרבה נערים (כמו חינוך), יש מעט עבודה.

- בחלק מהמקומות יש צורך בתיאום ציפיות, בהגדרת תפקיד ברורה ובהדרכה והכוונה מקצועית.

- לדברי הנערים/ות הבוגרים יותר, יש פער במוטיבציה וברמת מוסר העבודה בין שכבות הגיל השונות. חלקם טוענים שהפער נובע מהשפעתם של תהליכים שהקיבוץ עובר.

- רובם רואים חשיבות לערך התרומה לקהילה גם במציאות של היום, אך לדעתם צריך להיות גבול, ולכל עבודה רצוי תגמול כלשהו (לא בהכרח כספי).

- דיברו על "יום עבודה בענפים" באור חיובי מאוד, לדבריהם זה גם כיף וגם נותן כיוון להמשך.

לחברים ולציבור הסועדים שלום.

שנת 2014 הסתיימה, זו הייתה שנה גדושה בעבודה ובשינויים. במהלך השנה התחלף הטבח הראשי (שף), והתחלף האקונום, והיו שינויים רבים במחירי חומרי הגלם.

למרות השינויים ניסנו כל העת לשמור על רמה גבוהה ושרות טוב לחבר, במחיר הוגן וסביר.

תקציב- עדין אין סיכומים סופיים של הפעילות העסקית לשנת 2014 כיוון שחסרים מספר נתונים, אבל בגדול ניתן לראות שהשנה הסתיימה במגמה חיובית מאוד וביתרה חיובית כפי שתוכנן.

בנקודה זו אני רוצה לומר שוב מילה טובה לאיתן שניהל את הענף רוב השנה, לבנימין שמילא את התפקיד בתקופת המעבר, ולטוביה שסיים את השנה, עבודתם של השלושה בליווי המערכת התומכת היא זו שהביאה לתוצאה הטובה.

פעילות שוטפת- נכון להיום טוביה נכנס לעניינים ומנהל את הענף, ניתן לראות (ולטעום) את השינויים, ואנו מקבלים משוב חיובי מאוד מהחברים והסועדים לגבי איכות המזון הטעם, והנראות של המנות ואזור ההגשה.

אני מאוד מקווה שהצלחנו לייצב את הצוות הנוכחי, ומכן המצב רק ישתפר.

יחד עם טוביה ומנהל הקהילה אנחנו בוחנים כל הזמן כיצד ניתן לייעל את הענף, להביא לחיסכון ולהקטנת הוצאות, אבל לשמור על רמת שרות גבוהה, גם השנה נמשיך בתהליך זה.

בימים אלו מבצעים במטבח מספר התאמות שיאפשרו לקבל אישור מסודר לאספקת מזון למערכת החינוך (כולל קייטנות) ולבית הסיעודי, כמובן ששיפורים אלו ישרתו גם את כל פעילות הענף.

רב השינויים מבצעים ע"י הצוות עצמו בעלויות מינימליות.

כמו בפעמים הקודמות, גם הפעם אני קורא לחברים לפנות אלינו בכל בעיה שיש, ולתת משוב לגבי פעילות הענף.

בתאבון.

לקיבוץ גזית היקר

אנו חיילי מגלן, מחזור נוב' 13 מהצוות של עילי דוד, רוצים להודות מקרב לב על האירוח החם והמהנה בקיבוץ.

כמו כן אנו חייבים לציין את הכנסתנו לחדר האוכל של הקיבוץ, דבר זה חסך מאיתנו זמן ומאמץ בישול אוכל באופן עצמאי ובנוסף האוכל היה ברמה גבוהה מאוד וטעים להפליא.

מעריכים את האירוח על אף ההתראה הקצרה. זהו אינו דבר מובן מאיליו וראוי להערכה.

בנוסף אנו רוצים לציין שאזור הקיבוץ והקיבוץ עצמו הינם אזורי יפייפים ולא נחשוב פעמיים לחזור לטייל באזור ולהנות מהנופים המרהיבים שהקיבוץ מציע.

שוב תודה רבה והערכה ענקית

יחידה 212, צוות ברוק.

סיפור של טיול

טיול לבריכה האדומה

מאת שירה ירון ועלמא גורן.
ותודה לסתיו פולט ומאיה עוז על העזרה בהקלדה

ביום שישי נפגשו בטניס כל ילדי המרכז והנעורים כדי לצאת לטיול. לאחר צעדה קצרה לעבר הפרדס עשינו עצירה לארוחת בוקר, פיקניק משובח עם עוגה צבעונית לקינוח (מזל-טוב ליואנה).

המשכנו לנחל תבור ובדרך חצינו 3 פעמים את הנחל. נרטבנו מאוד וההורים בבית קצת כעסו, אבל עדיין זה היה כיף. ואז הגענו לבריכה האדומה, היה שם מפל גדול, ובדרך כשטפסנו על הידיות מברזל, פתאום ראינו סרטן גדול מאוד (מדריך של קבוצה אחרת הרים אותו והזיז לשיחים). בבריכה השתוללנו במים ונרטבנו מאוד. את קבלת השבת עשינו בבריכה ואכלנו וופלות ועוגה במקום חלה.

משם המשכנו בנחל, שוב חצינו אותו ונעה המדריכה עזרה לנו לעבור על הסלעים שבנחל. ובזמן ששאר הילדים הלכו ברגל בעליה קשה לכיוון הפרדס, אנחנו האלפים (כמעט כולנו) הלכנו עד תל רכש ושם פגשנו את אילן כהן ויריב אלון שלקחו אותנו בטנדרים לחדר האוכל. תודה לכולם היה ממש כיף.

מפגש זה היווה נקודת התחלה למפגשים ודיונים בפורומים שונים בהמשך, כאשר המטרה היא ליצור תשתית משותפת לחינוך ולשאר הענפים לגבי קליטה והדרכה של הצעירים/ות במקומות העבודה.

מיפוי המערכת הבלתי פורמאלית –

כפי שפורסם בסיכומים קודמים של מינהלת החינוך, לפני כשנה, התגבש צוות היגוי שהכין בעזרת יועץ ממחלקת החינוך תכנית לבחינת החינוך הבלתי פורמלי/ החינוך החברתי. בישיבה האחרונה חברי מנהלת החינוך הסכימו על כך, שעל מנת לשמור על מערכת חינוך איכותית ששומרת על ערכיה מחד אך נותנת מענה לצרכים קהילתיים ואישיים גם במציאות משתנה מאידך, יש לחדש את התהליך שהתחיל לפני כשנה. הכוונה היא למפות את כל המערכת מבחינת ארגונית וחינוכית, לאתר את נקודת החוזק והנקודות לשיפור, ואת המסקנות לתרגם לתוכנית עבודה מפורטת.

לצורך התהליך אנחנו נעזרים שוב ביועץ מטעם התנועה הקיבוצית, עוזי ליונברך. במרץ 2014 צוות ההיגוי הכין מצגת ("חינוך חברתי בגזית – לאן?") הכוללת את החזון החינוכי, הייעוד וערכי הליבה של מערכת החינוך.

כהמשך, בתקופה הקרובה אנו מתכוונים לבדוק את העמדות, דעות וציפיות בנוגע לחינוך החברתי (בחברת הילדים והנעורים). לאחר התייעצויות עם גורמים מקצועיים שונים וחשיבה משותפת עם אסתר לבנון מורדוך, יו"ר מינהלת החינוך, הגענו למסקנה שהדרך האפקטיבית ביותר לבדיקת עמדות, היא העברת שאלון, שמתייחס לנושאים מרכזיים בחינוך, ותיכננו את התהליך.

כשלב ראשון, צוות היגוי, בליווי של עוזי, ינסח טיוטת שאלון מובנה עם שאלות שיבדוק נושאים רעיוניים ופרקטיים. טיוטת השאלון תועבר למינהלת החינוך לאישור (והרחבה ו/או שינוי), ולאחר מכן הוא יופץ בקרב ציבור ההורים, בעלי תפקידים, צוותי החינוך והנעורים/ות. לאחר איסוף התשובות ועיבודן המערכת תארגן שיח ציבורי שיתבסס על הממצאים. בסופו של התהליך יגובש מסמך עם תוכנית עבודה ישימה.

אנו מקווים ומצפים לשיתוף פעולה משמעותי בין כל הגורמים: הנהלת החינוך, מינהלת החינוך, ציבור ההורים והצוותים לטובת מערכת חינוך טובה ואיכותית.

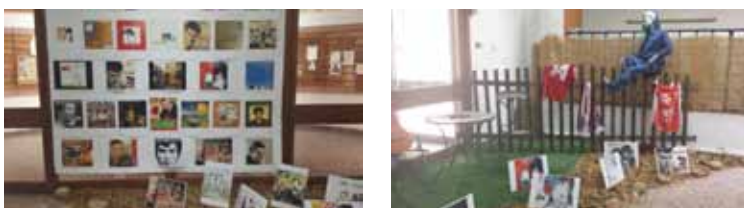
נמסר מהמרפאה:

- * חברים המעוניינים להגיש קבלות בגין רפואה פרטית ולקבל על כך החזר מהביטוח בריאות של הקיבוץ, יגישו בנוסף למסמכים הנדרשים (קבלות + מכתב צילום של צ'ק, בו פרטי חשבון הבנק אליו הם מעוניינים לקבל את ההחזר.
- * אנו מזכירים שוב כי פניות החברים מועברות בהקדם האפשרי לחברת הביטוח, אך יש להמתין בסבלנות להחזר והחזר שכזה עלול להתעכב גם מספר חודשים.
- * לכל ציבור ההורים: לפי הנחיות משרד הבריאות - אין לבצע מעקב טיפת חלב בימים של קבלת אוכלוסייה בוגרת. לכן בגזית טיפת חלב בימי רביעי בבוקר ובתיאום מראש. בברכה, צוות המרפאה.

תרבות, תרבות ועוד תרבות

החבורת בחן ובטוב טעם ולעקיבא שדאג לתיעוד האירוע גם לדורות הבאים. תודה לכולם, בתקווה שלא שכחנו להודות לאף אחד ושבעוד שנה נחזור ונפיק ערב מוסיקאלי ברמה שכזאת, עם אנשים כל כך יצירתיים וקהל כל כך מפרגן. לו יהי. אז אולי עם שירי נעמי שמר??

בהזדמנות זו נספר שבחודשים הקרובים נזכה לשני קונצרטים לא שגרתיים מחוץ לסדרה הקאמרית, אבל בחסותה ובאחריותה. בחודש הבא, בנוסף על הקונצרט החותם את העונה, נארח את מקהלת "רנות", מקהלת הערבה הדרומית, המונה כשלושים זמרות וזמרים, כשבין שורותיה נוכל למצוא גם את ינאי שלומי מקיבוץ סמר.

לינאי היה חלום – להביא את המקהלה לגזית, כדי שגם בני משפחתו, הוריו, נירה ואפרים, ומשפחתה של עטרה, יוכלו ליהנות ממנה. אבל, לצערנו הרב, אפרים כבר לא זכה, ובחודש מארס נציין שנה לפטירתו. הקונצרט הזה יוקדש לזכרו וקיומו מתאפשר הודות לתרומתה הנדיבה של צ'לה צווילינגר, אחותם של בינה ואפרים, המתגוררת בשווייץ. הקונצרט השני יתקיים בחול המועד פסח, במחווה לזמרת הנפלאה מירה זכאי. בערב זה נפגוש שני זמרים צעירים, מאוד מבוקשים, ששמן הולך לפניהם, והם מלווים ע"י הפסנתרן מנחם ויזנברג, שהופיע בקונצרטים בגזית מספר פעמים. את הפרטים נפרסם מאוחר יותר, בהתקרב המועד. מיכל ק.

בקיץ הקרוב נציין באופן חגיגי את יום-ההולדת ה-65 של קיבוצנו. יש לנו צוות היגוי גדול ומגוון, שקיבל על עצמו את ההובלה, ואנחנו מקווים שביחד נצליח להפיק חג שילכד את השכבות השונות של הקיבוץ ויחזק את תחושת השייכות ואת גאוות היחידה.

כפי שנהגנו בחגי הקיבוץ בעבר, אנחנו מבקשים גם הפעם לעצב את סמל החג שלנו, שיוטבע על מסמכים רשמיים ועל חולצות שאנחנו מתכוונים להכין לקראת האירועים שבפתח. לשם כך אנחנו פונים לציבור הרחב ומבקשים מכם להציע את סמל חג ה-65 של הקיבוץ.

הסמל שייבחר – יזכה את יוצרו בפרס. את ההצעות יש להעביר לטלי אלון, ותודה מראש לכל המשתתפים!

הערב שקראנו לו "יושב על הגדר", כמחווה אהבה לאריק איינשטיין וליצירתו, היווה מעין "ריית פתיחה" חגיגית, כשאנחנו מגדירים את מסגרת אירועי החג בין ראש השנה הלוועזי לראש השנה העברי.

בהכנת הערב הזה השתתפו עשרות אנשים מוכשרים מקשת רחבה של גילאים, וכל אחד בדרכו תרם בהתלהבות ובחום. אבל חשוב לומר ששום דבר לא היה קורה ללא ההשקעה הרבה של ועדת תרבות, שכל כולה טלי אחת, תופעת אנרגיה נדירה, שידה בכל, ואריק כהן, שמחליף את רז כיד ימינה, וכמי שבונה ומפרק לפני ואחרי.

הקהל מנה כארבע מאות צופים נלהבים וסבלניים. היו הרבה אורחים, ושמחנו על כך, שיש לנו שגרירים טובים, שיביאו את שבחיה של גזית למרחקים. את התפאורה המרהיבה תכננה מימי היצירתית להפליא. יוהנה, מדריכת הנעורים המוכשרת, ציירה את הציור הענק, וקלרה שורר, טלי ואריק, עזרו לבנות ולהרכיב. את זרי הפרחים הגדולים, שקישטו את הבמה הכינה סילביה ירקוני, במיומנות ובטוב טעם, כדרכה. תודות לכולכם!

על החלק המוסיקאלי היו מופקדים ליאת ויניב, שליוו כל אחד מהזמרים בנגינה, בעידוד, בהדרכה ובהכוונה, ועל כך יבורכו. צירופם של רותם הפסנתרן המצוין ואור, הבסיסט המוכשר – הוסיפו טעמים חדשים לצרוף המוכר של יניב, ליאת והלל, שכמו תמיד – הרימו את הערב הזה, ולצידם, ארנה ועמיר, לבנת ויללך, דפנה ועמוס, דורון וענבל, זוהר, צוף, ואלה, שהוסיפו לפרטואר תבלינים חדשים.

אסתר, כדרכה בקודש, הוציאה לשחקנים את הנשמה, אבל במבחן התוצאות הציון הסופי היה לכל הדעות עשר. שבע השחקניות: ענבל וענבל, נועה ונועה, הדר, זמרה וטלי החבשית (או הסודנית?) היו נהדרות, ולא נפלו מהן שלושת הבנים: נדב, יוחאי ועופר, שהצחיקו אותנו עד דמעות, והפליאו להיכנס לנעליהם של אריק, מוני ושיסל. המערכונים העלו את מפלס ההנאה של הקהל, ולאסתר, שבין טיסה לאיטליה לבין שאר מטלות פוליטיות, אקדמאיות ומשפחתיות – הצליחה לעבד, לביים ולהפיק – מגיעות מחמאות ותודות מכולנו.

ותודה מיוחדת לענת ירון, שלא וויתרה על משבצת המנחה, כשגם אנחנו לא היינו מוכנים לוותר עליה, לאורן שהתגייס לשרות הקליפים, לאילנה קפואנו, שעיצבה לנו מודעה יפה ומושקעת וכל כך מתאימה, לדודו שאייר את

הנושא של פורים השנה הוא קרקס... התארגנו בהתאם.

יום שישי 27/02 מסעדה בסגנון צועני – נארח את להקת "הפרה הצוחקת" ועוד הפתעות...
קבלת פנים החל מהשעה 20:15...תחילת המופע 20:45.

יום שבת 28/02 משתה ושתי והפעם ההרצה "חייבת משהו מתוק" – הרצה משעשעת ומצחיקה על הדברים שלכולנו חשובים...פרטים נוספים על לוחות המודעות.

קבלת פנים בשעה 20:00 תחילת ההרצה 20:45.

יום רביעי 04/03 פורים ילדים

יום שישי 06/03 מסיבת פורים כמיטב המסורת – פרטים נוספים על לוחות המודעות.

יום שלישי 17/03 שעת סיפור
והפעם "עוץ לי גוץ לי"

שבת שלום
טלי ואריק

עושים תרבות...קצת דיווחים ותאריכים לקראת פורים
ט"ו בשבט נחגג השנה בפרדס החדש...נפגשנו בפלחה וטיילנו בשדות גזית עד לפרדס.

זכינו במזג אויר קייצי עד שרבי ונהנו מאוד ממפגש מקסים של סבים, הורים, ילדים ונכדים. תודה ליענקלה, צפי ושגיא על הליווי ולצוות הפלחה על שיתוף הפעולה.

מסורת זאת מסורת...

גם השנה נחגוג את פורים יחדיו – ילדים והורים, סבים ונכדים,

אחים דודים ואפילו השכנים.

וכל זה קורה ביום רביעי, ה- 04/3 והפעם – פורים קרקס

ניפגש בשעה 16:00 במגרש של חברת הילדים ונצא לתהלוכה ברחבי הקיבוץ שתוביל אותנו עד חדר האוכל להפנינג ענק של משחקים ופרסים, תחפושות וריקודים.

כולם מוזמנים!

* ב- 03/3 נבנה את הביתנים בחדר האוכל – כולם מוזמנים לעזור.

תודה מראש – צוות החינוך

מחשבות בעקבות המודל

טלי גורן ספיר

נכתב בעקבות אחד מהדיונים על "מודל גזית"

"להיות כמו"

חשבתי להתחיל בהסתכלות לאחור. הסבים שלי חיו בארגנטינה בדלות די גדולה. רק בשנים האחרונות לשהותם שם הצליחו להקים איזה עסק קטן ולצבור קפיטל ממש לא מרשים. בעקבות הבנים שלהם, חניכי מפלגת מפ"ם, וכן חלקים רחבים ממשפחתם הם עלו ארצה לקיבוץ והפכו לחברים בו. הם החליטו שאת הקפיטל שלהם הם יצברו יחד עם חברי הקיבוץ כולו, והקיבוץ בו הם היו חברים יצר קפיטל עצום ורב.

בעקבות האידאולוגיה הזאת נשאר אבא שלי חבר קיבוץ ומה לעשות אני בעקבותיו.

אז סיכום ביניים מראה שאני דור שלישי לחברי קיבוץ, כל הקפיטל שלי היה והווה, שייך לחברה סוציאליסטית שנכסיה משותפים עם כלל חבריה. אני שמחה ואפילו גאה להיות במקום הזה

וממנו אני רוצה להתייחס לשאלה: "אז איך הם מסתדרים בחוץ?" שאלה שלא אחת נזרקת לחלל הדיונים.

יש לי שתי תשובות עיקריות לשאלה הזאת:

1. לרבים מהם קשה מאוד מאוד
2. אני לא רוצה להשוות את עצמי אל ההם האלה

באופן מוזר ותמים אני רוצה לחיות בחברה אחרת, ככה בחרו הסבים שלי, ככה ההורים שלי וככה גם אני. אם היו הבחירות שונות וודאי הייתי יודעת לענות איך הם מסתדרים. היו לי (יש לקוות) נכסים פרטיים שהסבים וההורים שלי צברו עם השנים, הם היו שלי והייתי מתפתחת לאורה של חברה שהנכסים וההון בה הם פרטיים לגמרי. אין לי כמובן כל יכולת לומר מה ואיפה הייתי לו היו הבחירות של בני המשפחה שלי ושלי היו שונות אבל וודאי הייתי במקום שונה. רק שאנחנו בחרנו לחיות בקיבוץ כדי לחיות אחרת, ואני רוצה להמשיך ולחיות אחרת. בוודאי לאור (או לחושך) מה שרואים כיום לאן הובילה שיטת הנכסים הפרטיים את העולם, אני רוצה להמשיך ולחיות אחרת. אני בעיקר רוצה וחושבת שכך נכון אבל גם אין לי היום כל אפשרות להתחיל לחיות כמו ההם שצברו במהלך הדורות נכסים פרטיים. מה שיש לי זה המון נכסים שיצרנו יחד, ההורים שלנו ואנחנו. עם המון היש הזה אני רוצה להמשיך לחיות ביחד, בסולידריות, בחברה שמבטאת ערך לדברים שפעמים השוק החופשי לא מכיר בערכם.

לכן אני לא רוצה להשוות את עצמי אל ההם שמסתדרים או לא בחברה שבחרה לחיות בדרך בה כל אחד אחראי לעצמו בלבד. אני מקווה שרבים החיים כאן יתנגדו גם הם להיגרר להשוואה הזאת ויסכימו להמשיך לחיות תוך אחריות משותפת, עם ההון המשותף והנכסים שצברנו יחד.

טקסי פרידה

מיכל קריספין

סמוך להשלמת בנייתה של רחבת הטקסים בבית העלמין, השתנו גם סדרי הפרידה האחרונים מן האנשים היקרים לנו, שהלכו לעולמם, והטקס כולו נערך ברחבה וליד הקבר הפתוח. מלכתחילה, זו הייתה הכוונה בבניית הרחבה: לאפשר טקס מכובד ומכבד, עם מספיק מקומות ישיבה ועמידה לציבור הרחב, שלא נאלץ עוד להצטופף ליד הקבר, ושמאפשר לו לשמוע כראוי את דברי המספידים.

אלא שמתוך הכוונות הטובות, נשמט עניין הלוויה, ועל כך אני מבקשת להגיב. המושג לווייה נגזר, שלא במקרה, מהמילה ליווי, כשבמרכז הטקס מלווים החיים את המת בדרכו האחרונה. זוהי התפישה היהודית וגם הנוצרית.

בשלב הזה, כשהקהל צועד ביחד בעקבות ארונו של המת, יש ביטוי לעצב הפרידה. טפיפת הרגליים המשותפת, כמו קולות תופים במרחק, גם היא מהווה חלק מהטקס.

בדפוס החדש, ההולך ומתעצב אצלנו, כשכולנו מתאספים ברחבת הטקס, ובכלל אין לווייה, אלא רק במובן המופשט של המילה, נראה לי שיש החמצה של ממש, כאילו שמנסים להיפטר מהפרק הקשה, הכואב והמביך הזה כמה שיותר מהר, ומשהו חשוב מאוד נגרע מהטקס השלם וממשמעויותיו.

לטעמי, נכון יהיה להמשיך באופן שנהגנו בו, כשהארון מוצב במועדון, וכל מי שרוצה יכול לעבור על פניו, להיפרד ואף ללחוץ את ידיהם של בני המשפחה האבלה. כמובן שאין צורך לחזור על כך פעם שנייה בבית העלמין.

כך מתאפשר גם לחברים שמונעים מלהגיע עד לבית העלמין, לבוא למועדון לפרידה אחרונה.

אני מאמינה שצריך להיות מסע לווייה, מעין פרידה של הנפטר מהקיבוץ שחי בו, ורק בתום המסע יגיע הארון לבית העלמין, ששם יתקיים הטקס בצורתו המסודרת והמכובדת, כפי שהוא מתקיים כיום (עם מספיק כסאות למי שנחוץ לו לשבת).

כמובן שאין זה מחייב, וכל משפחה יכולה לבחור את מה שמתאים לה ומה שמתאים לנסיבות המיוחדות שלה. אבל כנורמה טקסית – נראה לי שזו צריכה להיות הדרך.

תגובה למיכל:

טבעה של התרבות החילונית שגם טקסים, כמו הרבה עניינים נוספים, נתונים כל העת להתאמה ולבירור ובכל תקופה חלים שינויים, שנקבעים על ידי החיים באותה תקופה ועת.

כך קרה גם עם השינוי בטקס הלוויות בגזית.

יחד עם זאת אין כל חיוב לערוך את הטקס כך ולא אחרת.

אני, כמנהלת טקסי הפרידה מהחיים בגזית, רואה בתפקידי לאפשר לכל משפחה ללוות את יקירה בדרכם האחרונה לפי השקפת עולמם ובאופן המכובד ביותר.

טלי גורן-ספיר

נמסר מהארכיון:

האימייל של הארכיון – archive@k-gazit.co.il

אנחנו מבקשים ממוסדות הקיבוץ, מהענפים והועדות להעביר לארכיון את הסיכומים לשנת 2014.

התואמות המאומצות של משפחת לייטנר, וחברי קיבוץ רבים. שמואל קיבל ברכות מרגשות ביותר מכל כיוון המביעות את ההערכה והאהבה שחשים כלפיו. אירוע מדהים לכבד את חייו הארוכים ופוריים.

ברצונו להודות לכל מי שתרם ולהצלחת הערב ולכל החברים שבאו להשתתף בחגיגה. כן ירבו. עד 120.

רותי וגבי לייטנר
יערה, יונתן, ענבל וליאור לייטנר, הנכדים
פלג, מעיין, עומר, גיא ואלון לייטנר, הנינים

יחד חדש – סיכום סדרת הלימוד

טלי גורן ספיר

כחלק מקבוצת "יוצרים יחד חדש", התגבשה קבוצה שלקחה על עצמה לפעול למען מפגשי לימוד של כלל אנשי קיבוץ גזית. אין כל צורך להכביר מלים על ההנאה שיוצרים מפגשי לימוד ותוכן, על הקשר המיוחד שנוצר בין המשתתפים ועל ההעשרה של כולנו.

קיימנו 7 מפגשים בחודשי החורף דצמבר וינואר. המפגשים בחודש דצמבר הוקדשו לנושא תרבות ישראל ולקחו בהם חלק: איתם קליש – חז"ל, איציק סרוגו – יהודים בימיה"ב וטלי גורן-ספיר – אמונתם של יהודים חילונים. את החודש הזה סגר אירוע מרגש סביב שירה של אורה לוטן. המפגשים בחודש ינואר הוקדשו לנושא מציאות ישראלית. לקחו בו חלק: אסתר לבנון-מורדוך – פוליטיקה עכשיו, עידן אשר – מקרקעין, מיכל גלנט – חוסן קהילתי. עיקר גאוותנו על כך שכל המרצים בכל הנושאים ובכל המפגשים הם אנשי גזית, כלומר תרבות תוצרת בית. זהו המקבץ הראשון כשבכוונתנו ליצור לו המשך. ואכן כבר מתוכנן חודש מרץ שהנושא המשותף להרצאות יהיה תחום החינוך.

לנו, הצוות המארגן הכולל את: איציק סרוגו, אגי לובנפלד, מינה אשר, טלי גורן-ספיר ואורן לפידות, נראה שהמטרות שהצבנו לעצמנו הושגו. כמה עשרות חברים וחברות הגיעו למפגשים ויצאו מכל אחד ואחד מהם נשכרים. פרסום – חשבנו שנכון יהיה להוסיף לפרסום שהיה גם הזמנות אישיות בתאי הדואר.

כשנבסס את מפגשי הלימוד כשגרה, נרצה ליצור קבוצות לימוד המשך לנושאים אותם יבחרו החברים.

שמואל לייטנר חוגג 90! שמואל ממקימי הקיבוץ חי בגזית מעל 65 שנה. רצינו לספר על תמצית חייו כדי שתכירו קצת את החבר הוותיק.

שמואל נולד בבנדזין, פולין בשנת 1925. חי עם הוריו ואחיו חיים פשוטים. חיי המשפחה סובבו סביב המספרה המשפחתית שהיו לה תפקידים רבים בימים ההם. כשהגרמנים פלשו לפולין חיייהם השתנו מהקצה אל הקצה. בגיל 16 שמואל נתפס ונשלח למחנות עבודה בגרמניה. במהלך המלחמה עבר 7 מחנות שונים. הגרמנים העריכו את כישוריו כצייר ולא פעם חייו ניצלו הודות לכישוריו. הוא שוחרר על ידי האמריקאים במאי, 1945. הוריו של שמואל וכל משפחתו פרט לאחיו נספו בשואה. כששמואל חזר לעיר מולדתו לא מצא נפש חיה ממשפחתו. אחיו פליקס ניצל הודות לפולני במחנה שנתן לו את זהותו של בנו שנפטר. אך למרבה הצער אף אחד לא ידע קיומו של השני. בתום המלחמה שמואל הצטרף לשומר הצעיר. ב-1946, הפליג לפלסטינה באונייה "לנגב". האונייה נתפסה על ידי הבריטים ונשלחה חזרה לקפריסין. בקפריסין הכיר את מרים, גם ניצולת שואה שאיבדה את כל משפחתה.

הם התחתנו וחיו יחד מעל 60 שנה. בקפריסין התחיל ללמוד ציור עם נפתלי בזם, אומן ישראלי מפורסם. ב-1948 הגיע לישראל עם אשתו מרים. בנם היחיד, גבריאל, נולד ב-1949. לאחר כמה שנים, ביקשו לקלוט בת מאומצת למשפחה. נאמר שאין בת אחת אלא שתי תאומות. וכך נקלטו התואמות אורנה ואילנה שהוסיפו הרבה שמחה ואהבה למשפחה.

במהלך 65 שנים בהן חי בקיבוץ, תרם רבות הן בעבודתו והן באומנותו בתחומים רבים הכוללים ציור, קרמיקה ועץ. עד היום ממשיך להיות פעיל במועצה ובבית העובד.

ב-1983 שמואל קיבל בהודעה מהצלב האדום שאחיו ניצל ועדיין חי בפולין. ההתרגשות הייתה עצומה. שמואל נסע לפולין עם משה גיבורי כדי לבקרו. מאוחר יותר האח הגיע לביקור גומלין בישראל והכיר את כל המשפחה לשמחתנו הרבה. בעקבות המפגשים עם אחיו, שמואל החל לספר את סיפורו הקשה בספר ציורים בשם "ימים שחורים, לזכור ולא לשכוח". בספרו הוא מתאר את העובדות היבשות של חייו ב-7 מחנות עבודה שונים. הציורים בשחור לבן צוירו במהלך המלחמה על חתיכות נייר שהצליח למצוא. הוא צייר אותם מחדש בקפריסין. היום המקוריים נמצאים ביד ושם. הציורים מבטאים את הזוועות מעבר לכל המילים.

הספר פורסם בעברית ותורגם לשפות רבות נוספות כולל אנגלית, גרמנית ופולנית. תערוכות של הציורים נערכו במקומות רבים בישראל, פולין וגרמניה. בשנה הזאת, 2015, תיערך תערוכה שלו בגרמניה במחנה פלוסנברג לכבוד 70 שנה לשחרורו. ובכל שנה ביום השואה חשוב לו להכין תערוכה בגזית למען "לזכור ולא לשכוח".

במהלך השנים היו חוויות משפחתיות רבות לשמואל ומרים. הם זכו ל-4 נכדים. והיום שמואל סבא-רבא גאה ל-5 נינים. כולם חיים בארץ ומקיפים אותו באהבה והערכה. אנו המשפחה מאוד גאים בו על כל מעשיו. מבקרים בגזית לעתים קרובות ומזמינים אותו לאירועים משפחתיים משמעותיים ומקווים להמשיך עוד שנים רבות.

במוצאי שבת ערכנו יום הולדת חגיגי ומיוחד במועדון בגזית. השתתפו כל בני המשפחה על 4 דורותיה, אורנה ואילנה,

בחירות 2015

קול למרצ הוא קול בטוח לקואליציה אפשרית וקול בטוח לאופוזיציה ראויה ולוחמנית, אם צריך.

אל תתנו את קולכם למי שייקח אותנו למקום אחר (ממשלת אחדות ליכוד-עבודה) ויעזור לשמש עלה תאנה שתכסה על עוולות הממשלה ותקבור כל אופציה לשינוי בהמשך.

אם נגזר, חלילה, אז צריך לתת פעם אחת לימין להראות מה הוא מסוגל או מעולל.

אסור לנו לוותר על הקול הייחודי שלנו. ובכל מקרה, אין מה להתלבט: הצבעה למרצ היא קול בטוח לממשלת שמאל מרכז, כי רק ככה אנחנו יודעים שהקול לא ילך שוב לממשלת נתניהו. ואיני רוצה לחשוב חלילה, על הגרוע מכל: אם חלילה מרוב "כוונות טובות" (אך מוטעות) ירוצו מצביעי מרצ ל"הציל" את המפלגה האחות, ובעצם יגרמו לגלישת מרצ במדרון אל אחוז החסימה ואז המוני קולות מצוינים יעלמו מה"גוש" ולא תהיה לו ולנו תקומה. תסריט אימים, שחלילה מלהתקרב אליו.

באשר לעתיד לבוא, מרצ ממילא ימליצו על הרצוג אצל נשיא המדינה.

לכן הצבעה למרצ רק מחזקת את הסיכוי שלו להקים ממשלה. כאמור, הנשיא מטיל את הרכבת הממשלה על מי שיש לו יותר ממליצים מקרב חברי הנכסות ולא על ראש הסיעה הגדולה ביותר. לכן הצבעה למרצ היא גם קול בטוח באמת לממשלת שמאל מרכז, וגם קול בטוח לשמאל בכל מקרה, כי רק ככה אנחנו יודעים שהקול שלנו לא ילך שוב לממשלת נתניהו, כפי שעלול להתרחש בהצבעה להרצוג, לפיד, כחלון וכדומה.

מעבר לכך, חשוב שמרצ תהיה המפלגה הגדולה לאחר המחנה הציוני בממשלת הרצוג, כדי שהיא תוכל למשוך כמה שיותר לקידום הסוגיות החשובות לנו כקהילה: נגד כפייה דתית, לטובת מדיניות רווחה כלכלית ושיוון זכויות, בעד תהליך מדיני אמיתי, מדיניות סביבתית אחראית ושאר הנושאים שברור לנו שמרצ צודקת בהם והפעם תוכל להשפיע מתוך הממשלה.

הגיע הזמן למהפך בסדר העדיפויות.

בלי חינוך ורווחה, לא יהיה כאן עתיד.

בלי תהליך מדיני לא תהיה פה תקווה.

בלי מרצ בממשלה, או אם נגזר על הגוש של המרכז ושמאלה להיות אופוזיציה, בלי מרצ חזקה ונאבקת כמו שהיתה עד כה, נישאר עם השחיתות, עם כספים רבים וחיוניים שמועברים להתנחלויות בעוד שאר הצרכים, כולל הצרכים הקיומיים של קיבוצינו נדחקים לשוליים ואף נדרסים, עם משטר ההפחדה, עם תחזית קרובה של מדינת אפרטהייד (מדינה אחת לשני עמים).

עם עליית הגזענות ועם התנכרות של העולם עד לסנקציות קשות ביותר לא יהיה למדינה כיוון עם אור בקצה המינהרה.

הגוף מצטמרר והלב נשבר למחשבה הזו, אז למען נאמנות לעצמנו ובשאיפה לעתיד טוב יותר לנו ולילדינו (סליחה על הקלישאה, אך זו אמת). הצביעו מרצ.

אסתר לבנון מורדוך.

פנייה מכל הלב אל הלב המתלבט והראש המתחבט

בעוד כ-30 יום נעמוד מול הקלפי באחת מהבחירות הגורליות. נכון, יודעים שכמעט כל בחירות נשמעת נימה דרמטית זו, אבל דומה שהפעם תחושת הדחיפות קשה מתמיד.

כי לא הזמן ולא התהליכים במדינה ובעולם ביחסו אלינו, פועלים לטובתנו. להיפך.

אז כמה מילים מכל הלב, כמי שפועלת בשיחות טלפוניות עם מתלבטים מחוץ לקיבוץ, ומרגישה שמאד חשוב לקיים גם שיח פוליטי בינינו, החברים/ות בקיבוץ.

ולמה חשוב מאד מאד, שמי מאתנו שמתלבטים במטוטלת הרגשית וה"טקטית" בין להצביע למרצ או ל"חזק" את ה"מחנה הציוני" כי "ביבי אמר שיטילו הרכבת ממשלה על המפלגה הגדולה ביותר". ממש ממש לא נכון. היה זה ספין מובהק, שיקרי, של ביבי כדי להשפיע על נאמני בנט להעביר הצבעתם אליו.

האמת מצויה בפירסום שיצא בכל התקשורת: הנשיא הגיב, גם לדברי ביבי, וגם כשנשאל במפגש עם שגרירים זרים, על אופן הטלת האחריות להקמת ממשלה: "החוקה הלא כתובה של מדינת ישראל מעניקה לי (כנשיא) חופש מוחלט, ואני אטיל את המשימה לאחר שאתיעץ אם כל הסיעות על מי שיהיה לו הסיכוי הטוב להצליח במעשה המרכבה". כך שגם במקרה זה, לא הגודל קובע, וממילא חשוב גוש חזק וציב ואחראי לכל אחד מהצדדים.

אז למה חשוב מאד להצביע דווקא מרצ, דווקא בהקשר לנושאים שלא מדוברים מספיק כי הספינים והבערות שמצית ראש הממשלה מסיט(ות) את הדיון לכיוונים הרצויים לו.

בענין הכלכלה המעוותת והבלתי שוויונית במדינה:

התכנית הכלכלית של מרצ, המורכבת מתכניות מפורטות להורדת יוקר המחיה, התמודדות עם מחירי הדיור, להוזלת השירותים הפיננסיים ולמאבק אמיתי למיגור העוני. נמצאת באתר מרצ לעיונכם/ן. יישום התכנית שלנו יחסוך למשפחה למשפחה בישראל סכום ממוצע של 1500 שקל.

התכנית הרצינית שנכתבה על ידי הכלכלניות רעות מרציאנו ויערה מן וקיבלה את תמיכתו של פרופסור ירון זליכה, מציעה רפורמה מאסיבית ברגולציה, פירוק מונופולים, השקעה ממשלתית נרחבת בתשתיות ציבוריות, שינויים מדויקים בתמהיל מערכת המס הישראלית, צעדי חקיקה וצעדים קונקרטיים אחרים בתחומי החינוך, טיפול בילדים, דיור, עלויות מזון, בריאות ועוד.

זו תוכנית כלכלית שמשקפת את הערכים והחזון של השמאל ולא איזה נסיון עקום לאחוז את המקל משני קצותיו.

בשנתיים קצרות של פעילות הכנסת הנוכחית חברי סיעת מרצ הובילו פעילות פרלמנטרית וציבורית אינטנסיבית. מהאופוזיציה, מרצ הובילה חקיקה חברתית-כלכלית, נאבקה בנחישות בחקיקה הגזענית ובהתגברות תופעות האלימות וההסתה כלפי מיעוטים, קידמה חקיקה ודיון ציבורי בנושאים סביבתיים ועירוניים ופעלה באופן שוטף בחקיקה ובוועדות הכנסת למען קידום זכויות נשים, זכויות עובדים וזכויות אדם ולמען צדק סביבתי.

מבעד לעדשה של צבי הולצמן

להצביע מרצ – ברור

למה זה כל כך ברור? כי בואו נלמד מהניסיון. נחזור לבחירות ההן שציפי לבני עמדה בראש מפלגת קדימה עם 29! מנדטים, המפלגה הכי גדולה. אחת הסיבות שככה היא גדלה היתה שמצביעי מפלגת העבודה נתנו לה בהמוניהם את הקול שלהם והקטינו את מפלגת העבודה מאוד. ואז מה קרה? לא היו ללבני שותפים להקים קואליציה והממשלה הורכבה על ידי מפלגות הימין.

ככה גם כיום רק יותר קריטי. עכשיו, כשברור שלא המפלגה שלה יותר מנדטים תרכיב ממשלה אלא זאת שיהיו לה שותפים רבים וגדולים יותר, היא שתקים ממשלה, אז הטיעון הזה יכול לנוח.

אז בואו נניח שהצבעתם המחנה הציוני ויש להם שניים-שלושה מנדטים יותר מליכוד, לעומת זאת למרצ יש רק 5 מנדטים. אתם כבר מבינים שלא יהיה למחנה הציוני שותפה שיש להתחשב בה והופ, הקול שלכם ילך לממשלת אחדות לאומית שכל מה שהיא תעשה במקרה הטוב תתחזק את הקיים הרע הנוכחי.

אז מה יצא לכם טוב מזה?

אם נצביע מרצ בהמונינו נבטיח שני דברים:

1. נצביע לפי מצפוננו והכי קרוב להשקפת עולמנו. (רק מי שזה נכון עבורם).

2. זאת תהיה ההצבעה היחידה האפשרית להוריד את שלטון הימין ובאמת לתת תקווה לעתיד המדינה הפצועה שלנו – מה לא ברור כאן?

מצביעים למרצ – נ-ק-ו-ד-ה

טלי ג.ס.

טמאל זה
מרצ

אך כעת אני רוצה לחזור לימי נעורי עם החברים איתם הגעתי לקיבוץ ושחלקם אינם עוד אתנו. היום אנו חברים וותיקים חיים מציאות אותה עצבנו במשך שנים ארוכות. להבדיל מהחלומות. חיינו בנויים מעובדות חיים פרי מאמצים משותפים של החברים, זה נושא בעול העבודה וזה בעול זה נושא בעול התפקידים. ממעשיהם בנויה ההיסטוריה שלנו - של גזית שתמיד הייתה מעורבת במערכות החברתיות, והפוליטיות של הארץ. יחד עם זאת המציאות הנוכחית לא פעם עולה על מה שדימינו בנפשונו.

נפל בחלקי הכבוד, בשם צוות הוותיקים, לברך את כל בעלי השמחה כולם:
דוד רוגע, חיה א.שאל ח., זאב ז., שושנה וס., קלרה צ', יהודית שדמון- לה במיוחד מאחלים שתחזור לאיתנה במהירות -חיים שדמון, מלכה ריינר, חוה רוגע, אריה ליון, אליהו להב, חנה לביא, מנחם הולצמן, אלי אנגלנדר, שרה רון, נילי כהן, אביבה דימנשטין, דליה שיין, רחל דדון, שלמה סמרה, נתן סלע ומיכאל בן-אבי.
בזכותכם ובזכות כול מה שאתם מייצגים אנו כולנו יכולים להתגאות במעשה ידינו.
לנגד עינינו מתנשאים בתי אב לתפארת, עטורי מדשאות. עצים גבוהי צמרת, צללים ארוכים על מדרכות החוצות את המחנה לכל הכיוונים. אמהות צעירות דוחפות עגלות עם תינוקות, צעירים - שמוותיהם מתנשאים בלוח המודעות, יוזמים פעילויות מגוונות, מככבים בעלון הקיבוץ ומוסיפים דעת וצבע לחיינו ההיום יומיים. חידיון חיים המקנה הרגשה של ביטחון ויציבות המחזקים את האמונה בעתיד הקהילה הקיבוצית שלנו.
על כל אלה תבוא עליכם הברכה, לבריאות טובה ואריכות ימים. בשם הצוות, משה רותם

הברכה המצורפת נכתבה על ידי משה רותם, למסיבה השנתית של השכבה הותיקה לשנת 2014. היא מובאת כאן באיחור קטן ושמחה גדולה.

ברכה לחברי הוותיקים בשמחתם בגילנו אנו מוצאים את עצמנו מהרהרים לא פעם על העבר שלנו.
חיינו הבוגרים נתונים במטוטלת הנעה בין ילדותנו לבין גבורותינו. כעת אני חפץ לחזור למחוזות ילדותי, כפי שהבעתי זאת בפני ילדי כיתה א' של נכדי גיא בבית הספר "אופקים" שבקיבוץ מרחביה.
"אני רוצה לחזור לבית הספר עם החלוק הלבן המגוה להגיע לבית הספר בדיוק בשעה 8.00 מיד אחרי הדייסה החמה עם קקאו שאמי הייתה מכינה לי ושהמורה שלי תחייך אלי.
להיכנס למטבח בביתי שם חם ולעשות את שיעורי הבית על שולחן מכוסה שעונית פרחונית בהירה.
ללכת לחנות מכולת שבפינה אל מול ביתי ולבקש תמורת עשר אגורות "דולסה דה לצה" - ריבת חלב ולהיזכר בבעל החנות הערבי אליאס בוידיד מגיש לי לפה כף מלאת ריבה.
לחכות לבואו של אבי מהנסיעות שלו כי תמיד הביא לי ולאחיותיי איזו הפתעה. לראות את אמי מטאטאה את המדרכה מהעלים של עצי הדולב העבותים ומדברת תוך כדי עם השכנות.
לצאת לרחוב ולשחק כדורגל בכדור עשוי סמרטוטים, עם הילדים בשכונתי.

אני רוצה להסתכל ממחבואי כיצד הסבא שלי גוזר ומסדר את זקנו הלבן והעבות...ושאחרי זה יספר לי סיפורים מוזרים ודמיוניים על אפמינונדס.... שתקע סיכה יקרה לתוך ערמת שחת כדי שאף אחד לא יוכל למצוא אותה....
ללכת לקרקס המפורסם עולמית עם הדוד שלי ולראות כיצד ננסים עוברים בהליכה מתחת לבטן של פילים ענקיים....
אני רוצה לשמוע את ד"ר פורמן-רופא המשפחה שלי- שתמיד יודע כיצד לרפא את הפצעים ולחלץ אותי מהשפעת: "אתה שובב אך צריך להיות בריא וחזק !!!..."
אני מתגעגע לאופניים שלי עליהם הרכבתי את החברים שלי- אחד אחורה ואחד קדימה-... רוצה לראות כיצד כל בני משפחתי- הורים, סבים דודים ובני דודים באים ליום הולדתי -אותו היינו מציינים מידי שנה. כולנו משפחה אחד גדולה.
אני רוצה לצאת עם החברים בחופש למחנות קיץ של השומר הצעיר.
סופר אחד פסק ש"מגן העדן של חלומותינו אף אחד לא יכול לגרש אותנו."

הטור של תמר

תמר דרייבלט (קמינצ'יק)

"ואבא שלי הוא הכי בעולם
ואבא שלי הוא הכי מכולם
ורק בגללי הוא האבא שלי
כי הבטיח הוא לי שהוא רק שלי"

האגדה המשפחתית מספרת שבסביבות גיל 10-11, אמרתי לאמא שלי בסוג של הארה שכשהגעתי לעולם היא כבר הייתה תפוסה (עם אחי הגדולים) וכך הפכתי לילדה של אבא. תמיד האמנתי שבכל זמן ובכל מקום בעולם – אם אזדקק לו הוא יופיע, יושיע.

הפעם הראשונה בה התפכחתי הייתה בגיל 16 כשנסעתי לאילת. אבדתי את כספי ברגע שהגיענו לעיר.

התקשרתי לאבא שלי, כמעט משוכנעת שייכנס עכשיו לאוטו ופשוט יבוא, אבל הוא כעס על חוסר האחריות שלי דרש שאפסיק לבכות ושלח אותי לחברים שלו בעיר שיתנו לי כסף. באותו יום באילת, הבנתי שהוא לא תמיד יבוא אבל גם ממרחק הוא יעשה כל מה שביכולתו ומעבר כדי לעזור לי.

באהבה ענקית.

כשאבא שלי מחבק זה כואב, כפות ידיו ענקיות ועוצמת זרועותיו מוחצת את עצמותי.

הלוואי שיכול עכשיו היה לחבק אותי.

נשבעת שלא הייתי מתלוננת.

לפני מספר שבועות, אבא שלי, איש בריא וצעיר (71) בעל משרד רו"ח, סקיפר וחובב ריקודי עם חטף שבץ מוחי והחיים כמו שהכרתי אותם עד אותו הרגע פשוט נגמרו.

המציאות החדשה מעוררת שאלות על העתיד, על איכות חיים, על זיכרון, על התמודדות.

תוך כדי גם עולים כמה סימני קריאה לגבי סדרי עדיפויות, לגבי חשיבות המשפחה וחוסנה לגבי הקשר המיוחד הזה שיש לי עם אבא שלי.

גם אני לא אותו אדם שהייתי.

התבגרות מהירה שאני מתקשה לעקל.

זו אולי הפעם הראשונה בחיים שאבא שלי זקוק לי.

אבא שלי כפי שהכרתי לא ישוב עוד אבל אני מאמינה בכל ליבי שהוא ילחם ויתגבר ככל שיוכל וימצא עניין, משמעות וחדווה בחיים החדשים שצפויים לכולנו.

העשרה מקומית

פגישה עם רונית דורון

בשבועות הקרובים עומד "בית היוצר" לשנות את פניו, ושלושה ימים בשבוע יהפוך למועדון מועשר לגיל השלישי. רונית דורון, מנהלת "בית היוצר" והמועדון, מסבירה קצת על הפרויקט החדש.

מהו מועדון מועשר?

מועדון מועשר הוא פרויקט שקיים במועצות אזוריות בכל הארץ. הוא נובע מתוך הבנת המועצה לקושי של הגיל השלישי, בישובי הקצה המרוחקים ממרכז הפעילות, להגיע באופן סדיר לפעילות במועצה.

מתוך הרצון לספק ליושבים אלו פעילות מגוונת ומעשירה, קוגניטיבית וחברתית, נולד המועדון המועשר ביוזמה ומימון של המועצה.

איך פועל המועדון ולמי הוא מיועד?

המועדון יתקיים ב"בית היוצר" בימים ראשון, שלישי וחמישי. בימים אלו ישנה "בית היוצר" את פניו, לא תתקיים הפעילות הקבועה והוא יהפוך למרכז למידה והעשרה.

חשוב לציין שהפעילות לשכבה הותיקה הקיימת בגזית – בית היוצר בימים שני ורביעי, בית העובד ומועדון הפנאי אחר הצהריים, ממשיכים לפעול כרגיל וניתן לשלב בין הפעילויות השונות.

המועדון המועשר מיועד לפנסיונרים מגזית ועין דור, המעוניינים להרחיב ולשמר את הדעת, עצמאים שאינם זקוקים לסיוע סיעודי צמוד.

מהן הפעילויות שיהיו במועדון?

במועדון מגוון פעילויות משתנות לאורך השנה, חלקן בהנחה של אנשי גזית בתחומי התמחותם וחלקן עם מנחים חיצוניים.

אסנת כהן תנחה חוג של הקשבה משותפת למוזיקה והכרות עם כוחה של המוזיקה ותרומתה לאדם.

מינה אשר תנחה חוג של יוגה בישיבה על כיסאות.

מוניקה קנסקביץ תנחה חוג "נחל זורם" שיטה העובדת על חיבור גוף ונפש דרך תנועה בשילוב יסודות מהפלדנקרייז.

אסתר לבנון מורדוך תנחה מפגשים בנושאי אקטואליה.

מוריה גודניגר, תזונאית מתמחה בגיל השלישי, משדה אילן תנחה מפגשים בנושא תזונה ואורח חיים בריא.

ושולה וייסקוף מעין דור תנחה חוג בנושא שיפור תפקודי המוח, שיפור ושימור הזיכרון.

בכל יום מועדון יהיו שני חוגים וביניהם הפסקת קפה ומפגש חברתי. אחת ממטרות המועדון היא לעודד ולחזק את הקשרים החברתיים בין אנשי גזית ועין דור.

כמה זה עולה ואיך נרשמים?

עלות חודש שלם של פעילות היא 45 ₪, זוהי עלות סל קבועה. אם מגיעים לכל הפעילויות החודשיות או רק לחלקן.

ההרשמה היא אצל רונית דורון ובתהליך הרישום צוות התפעול של המועדון יבדוק התאמת החבר לפי הקריטריונים שנקבעו להשתתפות במועדון המועשר.

המועדון יפתח בראשון למרץ, וחודש מרץ יהיה חודש התנסות ללא עלות!

שנים של חורף בגזית...

דודו קריספין

כל אחת מנצחת

נשים שמעוניינות להתאמן ביחד לטריאתלון נשים שייתקיים בשבת 30.5 בהרצליה, מוזמנות לפנות אלי.

ניתן לעשות את כל שלושת הענפים: שחיה, רכיבת אופנים וריצה.

ואפשר ליצור שלישיה שכל אחת עושה דבר אחד. אשמח לספק פרטים נוספים על התחרות.

דנה פארן רזיאל 052-3991782
Danaparan@hotmail.com

מחפשים תנור אפיה

מחפשת תנור אפיה משומש במצב טוב,
למסירה או במחיר סמלי

בתודה, נעמי שחר
050-6398679

למכירה

למכירה שני מקררים APOLLO TADIRAN

ומזגן 18 TORNADO חדש

שמעון 050-2009299
אלבנה 050-7311741

למכירה

למכירה זוג כסאות בר
300 ש"ח
לפרטים: 050-6881250

סיר לשבת

שילי גרוסמן

הפעם במיוחד לאוהבי הבריאות, קינואה.

הקינואה נחשבת כמאכל מאוד בריא שכבש בשנים האחרונות את העולם המערבי ונתפסת כאם הדגנים וזאת למרות שהיא איננה דגן בכלל.

הקינואה מגיעה מדרום אמריקה או ליתר דיוק הרי האנדים (פרו, בוליביה). בשל היותה צמח חזק היא הצליחה לשרוד בגובה 4000 מטר. צמח הקינואה נקרא כף האווז והקינואה הינה זרעי הצמח. הזנים הנפוצים הם קינואה לבנה ואדומה. מאוד פשוט לבשל אותה, וכמעט כל מה שלא נוסף לה יתאים, אפשר להגיש אותה כסלט קר או כתוספת חמה למנה עיקרית.

סלט קינואה קר עם עשבים ופירות יבשים:

כוס קינואה לבנה
חצי צרור פטרוזיליה קצוצה
חצי צרור כוסברה קצוצה
20 עלי נענע קצוצה
2 בצל ירוק קצוץ
2 גבעולים של סלרי חתוך דק
חצי בצל אדום חתוך קטן לקוביות
שמן זית, מלח, פלפל שחור ולימון
חופן צימוקי אוכמניות / חמוציות / מישמשים מיובשים או איזה פרי יבש שאוהבים
רבע כוס שקדים פרוסים / אגוזי מלך קלויים במחבת עם קצת שמן זית ומלח
1. בישול הקינואה. על כוס אחת של קינואה מוסיפים כוס וחצי של מים, מביאים לרתיחה, מנמיכים את האש ומוודדים 14 דקות בישול בסיר מכוסה. לאחר 14 דקות מעבירים את הקינואה למגש על מנת לקרר אותה.
2: מערבבים את הקינואה עם יתר החומרים ומתבלים בשמן זית, מלח, פלפל ומיץ לימון.

קינואה עם ירקות צלויים:

כוס קינואה מבושלת (מהמתכון מעלה)
1 בצל אדום חתוך לטבעות וקלוי במחבת בשמן זית
2 קישואים ירוקים חתוכים לעיגולים וצרוכים במחבת
2 גזרים חתוכים לחצי עיגול מוקפצים במחבת
10 פטריות שמפיניון פרוסות עבות מוקפצות במחבת
1 פלפל אדום פרוס לרצועות מוקפץ במחבת
צרור פטרוזיליה קצוצה
מערבבים את הכל ביחד כשהירקות עוד חמים, מתבלים במלח ופלפל, שמן זית, מיץ לימון ומגשים.
בתאבון

אנחנו מאוד רוצים להשתתף
גם בשמחה שלכם...

אנא ספרו לנו עליה
במייל, בהודעת טקסט
או בתא דואר 260

ונשמח לברך!

עדכון שעות פתיחת
בפאב הקיטור:

יום חמישי החל משעה 20.30

יום שישי החל משעה 22.00

בואו בשמחה!

שעות פתיחת מרפאה:

ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי	שישי
בדיקות דחופות	7.15-7.50 בדיקות דם		7.15-12.00 טיפת חלב	7.15-7.50 בדיקות דם	סגור
10.00-12.00 קבלת קהל	10.00-12.00 קבלת קהל	10.00-12.00 קבלת קהל		10.00-12.00 קבלת קהל	
		13.15-14.15 קבלת קהל	13.15-14.15 קבלת קהל	13.15-14.15 קבלת קהל	
17.00-18.30 קבלת קהל				17.00-18.00 קבלת קהל	

שעות קבלת רופאה:

ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי	שישי
14.30-16.30	10.00-12.30			10.00-11.45	

סיימתם לקרוא את העלון?

אנא שימו אותו בתא הדואר של הארכיון. תודה!